

Formel senior

En restaurant ved en station adskiller sig fra andre spisesteder ved, at der er et særligt flow over gæsterne. Det skyldes det helt naturlige forhold, at mange er på vej til eller fra en destination. Stationsrestauranten bruges som en menneskelig tankstation, medens der ventes.

Jeg sad en tidlig forårsaften i Sydfrankrig på en sådan restaurant. Modsat de fleste andre havde jeg god tid, eftersom der var en rum tid til mit næste gøremål. Min menu var spist og jeg forsøgte at finde ud af, hvorvidt den ledsagende franske rødvin var god eller hæderlig eller værre end det.

Serveringen

Mit vinduesbord i hjørnet gav mulighed for at betragte det meste af det halvfylde lokale. 2 tjenere af latinsk udseende - begge med den uundgåelige moustache - gik servilt (ægte eller påtaget, vælg selv!) - rundt mellem bordene, når der blev kaldt fra gæsterne. De foretrak tydeligvis begge at opholde sig ved bardisken foran køkkenet.

Årsagen var den veludrustede og let overvægtige kvindelige buffist (hun ville sikkert selv have kaldt sig "bartender" på sit CV). Hendes noget grove feminitet blev understreget af en bluse, om hvilken arbejdstilsynet givet ville have foretrukket, at alle knapperne var på plads i deres knaphuller. Hendes totalt sortfarvede manke stod i unaturlig kontrast til hendes formodede alder. Hertil kom en halvrå, kønsløs latter, som supplerede hendes aktive kropssprog.

Hun havde tydeligvis en vane med at tørre sovs af tallerkenkanten op med sin højre pegefing. Denne blev efterfølgende slikket, medens øjnene panorerede efter tjeneren, der transportererede tallerkenretten det sidste stykke til det udvalgte bord. Nådens forsyn gjorde, at min tallerken ikke havde tilstrækkelig med overskuds-sauce, så jeg slap.

Det kloge par

Skråt overfor mit bord sad et ældre par. Nogle mennesker er svære at sætte alder på. Et kvalificeret gæt kunne være omkring de 70 år. 50+ læsere vil erindre den grove og farverige sovjetrussiske ministerpræsident Nikita Khrustjov (1958-1964). De samme læsere husker måske også hans kone, som man uvilkårligt forbandt med en typisk russisk bondekone. Den kvindelige del af det ældre par kunne have været en tvillingesøster til hende, blot var hun en anelse højere. Medens hun strikkede løs, sendte hun sin mandlige ledsager og formodede ægtemand adskillige kærlige og opmærksomme blikke.

Hans type var derimod ganske anderledes. Igen slog det mig, hvor tit tilsyneladende umage par finder sammen. Igen 50+ læsere vil erindre den franske undervandsbiolog Jacques-Yves Cousteau. Næsen hos denne mand var måske knap så markeret, hans ansigt en smule rundere. Det kunne sagtens have været en genganger af den berømte franske marinebiolog. Hans ansigt udstrålede en stærk intelligens og analytiske evner, modsat hans bondske og meget lidt feminine hustru. Hendes cardigan var halvt knappet og det var svært at se nogen separation mellem de kvindelige former.

En sjældent gang kiggede hun rundt i det minimalistiske lokale og fangede derved mit blik. Jeg smilede og hun returnerede, medens hendes kraftige bedstemoder-arme bevægede sig som trommestikker i et forsøg på at konvertere garnnøglen til noget brugbart.

Pludselig foldede hun strikketøjet sammen, lagde det ned i en posetaske og fremdrog samtidig en tyk bog. Hun slog op og efter kort tid begyndte også hun at referere og kommentere afsnit til sin mand, der smilende besvarede hendes begejstring for bogens indhold.

Begavelse

Og så kom overraskelsen. Jeg sad tæt nok på til at kunne se, at det var en bog med matematisk indhold; formler, eksempler osv. - Hun smilede henrykt, medens hun på sit smukke modersmål delagtiggjorde sin formodede ægtemand i matematikkens forunderlige univers af konstanter og variabler og beregningsmetoder.

Formler kan være svære at forstå. Formlen for et langt, lykkeligt og tillidsfuldt partnerskab på trods af - og måske netop derfor - er vanvittig kompleks. De rigtige blandinger af konstanter udsat for vedtagne beregningsregler er næsten en formel i sig selv.

Dette ældre og tilsyneladende videnstunge par kendte tydeligvis mange elementer af livets vigtigste formel. Deres gensidige indforståethed og ægte venlige kommunikation fik mig næsten til at glemme tid og sted; jeg aflyste i tankerne mine planer og bestilte mere rødvin, medens jeg nød det distante samvær i behagelig lang tid.

Morale

Et lighedstegn i en formel danner en afbrydelse. Det ældre par samlede omsider deres ejendele sammen. Han hjalp hende den praktiske cottoncoat det sidste stykke henover hendes noget fyldige krop. Håndtagene på deres respektive kufferter blev udløst og de rullede med hver sin kuffert af sted mod den destination, der stod på deres billetter.

De 2 tjenere havde for travlt med buffistens udskæring til at sige tak og farvel. Parrets farvel forblev derfor ubesvaret, men havde jeg kunnet sproget, ville jeg have sagt farvel og tak og ikke mindst bedt om den vigtigste formel: "***Hemmeligheden med at omgås hinanden gennem lang tid med respekt og kærlighed!***"